

21-02-2011

Van een bezorgde moeder en intern begeleider,

Betreft: Bezuinigingen en invoering Passend onderwijs.

Geachte minister van OC&W,

Mijn zorgen t.a.v. het Passend onderwijs en de beoogde bezuinigingen.

Ik werk als intern begeleider in het primair onderwijs en heb drie kinderen met ontwikkelingsproblemen. Mijn oudste zoon heeft PDD-NOS en ADHD. Mijn middelste zoon heeft een stoornis in de totale ontwikkeling (NAO). Mijn jongste zoon heeft in zijn peuterleeftijd epilepsie gehad, is momenteel erg druk en maakt regelmatig op "zijn eigen manier" contact. Mijn twee oudste zonen hebben een z.g. rugzakje. Mijn jongste gaat komend jaar nog een onderzoekstraject in.

Ik zal van beide kanten mijn zorgen toelichten:

t.a.v. Het werk:

Ik ben intern begeleider op een basisschool. Passend onderwijs moet in augustus 2012 intreden. Ik ben ervan overtuigd dat zowel de samenwerkingsverbanden als de leerkrachten er nog niet klaar voor zijn. De leerkrachten moeten worden bijgeschoold. Zij zijn vooral ook bezig met het voorbereiden van de lessen. De klassen zijn tegenwoordig niet zo klein meer. Het is een hele opgave alle lessen op verschillende niveaus te kunnen geven. Er is veel druk vanuit de inspectie om de opbrengsten zo hoog mogelijk te laten zijn. Er blijft in deze grote groepen niet veel tijd meer over aandacht te geven aan leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften. Ik voorzie dat er geen geld en tijd is om deze leerkrachten bij te scholen.

Kinderen met een rugzak krijgen ambulante begeleiding. Deze is erg belangrijk. Hij/zij kijkt mee in de klas, geeft advies, draagt kennis over en fungeert als klankbord. De ambulante begeleider is ook intermediair tussen school en ouders. Hi/zij praat met leerkrachten en ouders over het lesaanbod, gaat na wat haalbaar en realistisch is en stelt met de school een handlingsplan op. De ambulante begeleider geeft de ouders ook het vertrouwen dat de zorg zo goed als mogelijk wordt gegeven. De ambulante begeleider onderhoudt regelmatig het contact met school en ouders. Het kind blijft op deze manier goed in beeld.

De besturen krijgen de opdracht zelf goed na te gaan welke hulp nodig is. Ik ben ervan overtuigd dat ze dat zo goed mogelijk willen doen, maar ik ben er ook van overtuigd dat ze niet goed genoeg weten wat er nodig is omdat ze vaak te ver afstaan van de echte praktijk en niet goed genoeg kunnen invoelen wat er werkelijk nodig is om deze kinderen binnen de reguliere school te houden. Ik ben bang dat er door de bezuinigingen veel kennis verloren gaat.

Ik weet nu dat ik zelf in de toekomst als intern begeleider uren zal moeten inleveren en weer meer les moet gaan geven. Als er zal worden bezuinigd op externe hulp en de intern begeleider zelf voor de klas staat kunnen de leerkrachten helemaal nergens meer terecht. Daar komt bij dat de intern begeleider weer lessen moet voorbereiden en niet genoeg tijd heeft goed op de hoogte te blijven van de ontwikkelingen.

De klassen zijn groot, de leeropbrengsten moeten hoog zijn, de leerkracht heeft niet genoeg tijd om de zorg goed af te stemmen op de leerling met een specifieke onderwijsbehoefte en er is niet voldoende externe zorg.... Ouders worden ook ontevreden omdat de school niet

genoeg kan bieden. Andere ouders van "gewone" kinderen worden ook ontevreden omdat hun kind te leiden heeft van de "zorg" leerling....
Tegenwoordig blijft het niet bij één "zorg" leerling in een klas.

Ik ben bang dat de leerkrachten door de hoge werkdruk problemen gaan krijgen.

Als moeder:

Dankzij de middelen die het rugzakje biedt kunnen mijn kinderen het volhouden op een reguliere school. Er is extra tijd ingeruimd voor de remedial teacher. Zij kan mijn kinderen bijspijkeren, bijpraten en leren hoe ze zich moeten gedragen. Het grote voordeel is dat mijn kinderen even aparte aandacht krijgen en er dan weer tegen kunnen. Het is immers zo dat alle kinderen graag even aandacht willen en voor kinderen met een specifieke onderwijsbehoefte geldt dat meestal nog meer. Als zij dat niet krijgen kan dat in de klas en thuis worden geuit in frustratie en niet aangepast gedrag.

De ambulante begeleiding heeft ervoor gezorgd dat het probleem helder werd, zowel voor de leerkrachten als voor de kinderen op school. Onbekend maakt immers onbemind en door goede uitleg worden al veel moeilijkheden verminderd. De ambulante begeleiding zorgt ervoor dat mijn kinderen scherp in beeld blijven en speelt in op zaken die op dat moment belangrijk zijn.

Ouders zijn de experts van hun kind. Zij kennen hun kind als geen ander. De ambulante begeleiding van mijn kinderen zorgt ervoor dat school en ouders heel goed met elkaar in contact blijven. Ik ben erg bang dat dat stuk door alle bezuinigingen gaat vervallen. Wij als ouders kunnen dan niet goed meer aangeven hoe het thuis gaat en wat er allemaal speelt met het kind. De leerkracht is druk met lesgeven en heeft niet veel tijd voor dit soort kinderen..... Als er problemen zijn kun je niet snel meer met elkaar in overleg en worden problemen die snel opgelost hadden kunnen worden al snel groter, wat weer meer onbegrip met zich meebrengt.

Nogmaals, dankzij de extra hulp kunnen mijn kinderen het redden binnen het regulier onderwijs. Zij krijgen dan veel goed voorbeeldgedrag van andere kinderen in hun klas. Als mijn kinderen het door de bezuinigingen niet meer volhouden zullen ze naar het speciaal onderwijs moeten. Het is dan maar te hopen dat daar dan nog een plekje is. De klassen worden daar ook groter en de mogelijkheden zijn daar ook minder. Mijn kinderen zullen dan niet meer kunnen profiteren van de het voorbeeld uit de eigen omgeving. Deze scholen kosten in ieder geval meer geld. Zij zullen dan ook met de bus naar school moeten. Dit gaat de gemeente ook weer geld kosten. En dan...Mijn kinderen zullen meer geïsoleerd raken en naar alle verwachting ook meer gefrustreerd. Ik verwacht dat mijn kinderen dan ook meer medicatie nodig zullen hebben om rustig te kunnen blijven. De medicatie is zwaar en ook erg duur. Dit zal dus ook meer kosten met zich meebrengen en mijn kinderen zeker geen goed doen (Men weet helaas nog niet zo goed wat deze medicatie later met een kind doet).

Als mijn kinderen onderwijs kunnen volgen in hun eigen omgeving onder begeleiding van goede externe zorg in goede samenwerking met de ouders maken zij meer kans op een goede plek in de maatschappij. Zij leren dan hoe het kan en kunnen (onder begeleiding) een passende baan vinden. Ik ben ervan overtuigd dat een goede investering in onze kinderen, waarin aandacht is voor alle talenten die ze wel hebben veel kan schelen voor de toekomst. Denk aan onaangepast gedrag, geen baan kunnen vinden, een uitkering moeten hebben, therapieën en medicijnen tegen depressies enz enz.

Ik realiseer mij dat iedereen in Nederland zal moeten bezuinigen, maar ik pleit er wel voor dat dit niet ten koste moet gaan van alle kennis die er is rondom kinderen met specifieke onderwijsbehoeften en de directe zorg op het kind. Ik stel voor dan ook kritisch te kijken

naar de materiële kosten en misschien valt er ergens iets te winnen op meer efficiëntie en minder bureaucratie.

Ik ben er van overtuigd dat onze speciale kinderen een goede kans maken als samen met ouders wordt gezorgd voor een goede begeleidingsvorm. Hierop mag niet teveel worden bezuinigd.

Met vriendelijke groeten,

Maaïke Loonen,

Moeder van drie kinderen en intern begeleider van een basisschool